

Hayâsızlığın Yayılmasını İstemek Azabı Gerektirir
Gönderen Kadir Hatipoglu - Ocak 04 2021 09:44:35

مِنَ
 الْمَجَانَةِ أَنْ
 يَعْمَلَ
 الرَّجُلُ
 بِالَّيْلِ
 عَمَلاً،
 ثُمَّ
 يُصْبِحَ
 وَقَدْ
 سَتَرَهُ
 اللَّهُ،
 فَيَقُولَ
 يَا فُلاَنُ
 عَمِلْتُ
 الْبَارِحَةَ كَذَا
 وَكَذَا،
 وَقَدْ بَاتَ
 يَسْتُرُهُ
 رَبُّهُ
 وَيُصْبِحُ
 يَكْشِفُ
 سِتْرَ
 اللَّهِ
 عَنْهُ ‏"‏‏. &nbsquo;“İşlediği
günahları açığa vuranlar dışında, ümmetimin tamamı affedilmiştir. Bir adamın
gece kötü bir iş yapıp Allah onu örttüğü halde sabahleyin kalkıp; Ey
falan! Ben dün gece şöyle şöyle yaptım, demesi, aşıkâre işlenmiş
günahlardandır. Oysa kişi, Rabbi kendisinin kötülüğünü
örttüğü halde geceyi geçirmiştir. Fakat o, Allah’ın
örttüğünü açarak sabahlıyor.” (Buharî,
“Edeb”, 60; Müslim, “Zühd”, 52) buyuruyor. Günah
işlemek, kusur ve hata yapmak, sevilmeyen, arzu edilmeyen ve sahibine de hiçbir fayda
sağlamayan sadece kötü görümesine ve bayağı sayılmasına sebep olan
bir durumdur. Durum böyle iken gizli kapaklı bir yerde işlenen ve Allah’tan
başkasının bilmediği, bir anlamda Allah’ın da örttüğü bir günahı
faziletmişçesine hayâsızca ortaya dökmek ve başkalarına anlatmak, dinî
açidan tasvip edilmemiş hatta böyle davranan kimselerin Allah’ın
bağışlamasının dışında kalacakları ifade buyrulmuştur. Böyelisine ağır bir manevî
müeyyidenin öngörümesi, işlenen günahıntoplumda
yayınlaşmasını, onun normal bir davranış olarak algılanmasını önleme amacına
yöneliktir. Nitekim İslam ahlakçilleri da, ayıp sayılan davranış ve tutumları, herkesin
gözü önünde işlemenin gizlisine göre daha kötü bir
davranış biçimi olduğunu ısrarla belirtmişler, kişinin ayıplarını insanlardan saklamasının ve
toplumun da bu tür davranışlar karşısında duyarlı olmasının önemi üzerinde
durmuşlardır. Şu kadar var ki, İslam ahlakına göre, ayıplanma veya başka herhangi bir
baskıya maruz kalma endişesiyle kötülükten kaçinmak kişiye fazilet

kazandırmaz. Zira hiçbir ayıp, Allah’a gizli kalmaz.
 قُلْ اِنْ
 تُخْفُوا مَا
 فِى
 صُدُورِكُمْ
 اَوْ
 تُبْدُوهُ
 يَعْلَمْهُ
 اللهُ
 وَيَعْلَمُ
 مَا فِى
 السَّمَوَاتِ
 وَمَا فِى
 اْلاَرْضِ
 وَاللهُ
 عَلَى كُلِّ
 شَىْءٍ
 قَدِيرٌ “İçinizde olanı
gizleseniz de açığa vursanız da Allah onu bilir. Göklerdeki her şeyi, yerdeki her şeyi
de bilir. Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir.” (Âl-i İmrân, 3/29)
ayeti, bu hususu dile getirmektedir. Hiçbir ayıp veya günah, Allah’a gizli
kalmayacağına göre insan öncelikle yüce Mevla’dan hayâ etmeli ve
imkân ölçüsünde kusurlarını düzeltmelidir. Günah ve
kusurlarını başkalarına anlatanlar, günah işlemeleri bir yana diğer taraftan Allah’i,
Resûlünü ve müminleri adeta hafife almış, kötülüklerini
iyilik, günahlarını sevap, baygınlıklarını fazilet saymış olurlar. Bu ise, en az işledikleri
günah seviyesinde bir pervasızlıktır. Oysa günah işleyen bir kimsenin, hiç
olmazsa onu gizli tutması, kendisini aşağılanmakta kurtarır. Ayıp ve kusurların
açıklanması, bu tür davranışılarda bulunanlarda hayâ duygusunun zamanla yok
olmasına sebep olmaktadır. Ancak bu tür davranışların örtülmesi, davranış
sahiplerinin gördükleri şefkat ve merhamet karşısında kendilerine çeki
düzen vermelerini teminde önemli bir etkendir. Dinimizde, toplumda iffetsizlik ve
hayâsızlığının yayılmasına çanak tutacağından kişinin ayıp ve kusurlarını, günah
ve isyanlarını açığa vurması nasıl yasaklanmışsa, başka kimselerin ayıp ve kusurlarının
araştırılması, onların gizli hâl ve özel hayatlarının deşifre edilmesi de yasaklamıştır. Şu
kadar var ki, başkalarının mağduriyetine sebep olan hata ve kusurların gizlenmesi, dinen caiz
değildir. Ayıpların araştırılıp ortaya dökülmesi; insanları birbirine
düşürmekten, aralarında kin ve düşmanlık tohumları ekmekten, fenalıkların
yayılmamasından başka bir şeye yaramaz. İnsanların gizli kalmış kusurlarını açıklamak,
herkese duyurmak, onların utanma duygularının yok olmasına, sosyal kontrolün azalmasına
ve böyelce ahlaksızlığın süratla yayılmasına da sebep olur. Peygamberimiz ve ashabı,
kimsenin ayıplarını araştırmamış ve araştıranları da şiddetle kınamıştır. Peygamberimizin;
 مَنْ عَيَّرَ
 أَخَاهُ
 بِذَنْبٍ
 لَمْ يَمُتْ
 حَتَّى
 يَعْمَلَهُ “Din

kardeşini bir suçundan dolayı ayıplayan kimse, o suçu (günahı) kendisi de işlemedikçe ölmez.” (Tirmizî, “Sıfatü’l- Kıyâme", 53) uyarısını da hiçbir zaman unutmamak gereklidir. Sonuç olarak herkesin günah ve kusuru olabilir. İşlenen günahların toplumda açiğe vurulması, onların normal bir davranış ya da tutummuş gibi sunumu, insanların dindarlık anlayışlarının zayıflamasına, günahlara karşı tepkisel yaklaşımlarına engel teşkil etmektedir. Bu itibarla toplumda iyilikler, güzellikler, sevaplar, faziletler anlatılmalı ki diğer insanlar da bu tür eylemlere yönelsin. Boş, faydasız, insanların duyarılığını zayıflatacak; günahları, hayâsızlığı hafifletecek söz ve davranışlardan da uzak durulmalıdır. Dr. Ya&şar YİĞİT

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)